

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 14.01.1986, sp. zn. 7 Tz 64/85, ECLI:CZ:NS:1986:7.TZ.64.1985.1

Číslo: 21/1987

Právní věta: Pobyt páchatela v cudzine je dôvodom spočívania premlčania trestného stíhania podľa § 67 odst. 2 Tr. zák. len vtedy, ak ide o neoprávnený pobyt.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 14.01.1986

Spisová značka: 7 Tz 64/85

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Promlčení trestního stíhání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 67 odst. 2
§ 68 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 21

Pobyt páchatela v cudzine je dôvodom spočívania premlčania trestného stíhania podľa § 67 odst. 2 Tr. zák. len vtedy, ak ide o neoprávnený pobyt.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR zo 14. 1. 1986 sp. zn. [7 Tz 64/85.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil uznesenie Okresného súdu v Michalovciach z 25. júla 1985 sp. zn. 3 T 172/85 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 11. septembra 1985 sp. zn. 6 To 237/85 a Okresného súdu v Michalovciach prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný prokurátor v Michalovciach podal 8. marca 1985 na Okresný súd v Michalovciach obžalobu proti obvineným MUDr. V. K. a Z. K. pre trestný čin opustenia republiky podľa § 109 odst. 2 Tr. zák., ktorý mali spáchať tak, že ako československí štátni občania koncom mesiaca mája 1968 vycestovali z ČSSR na platné cestovné pasy s jednorazovými výjazdnými doložkami platnými na 30 dní do Juhoslávie, odkiaľ sa do 25. júna 1968 do ČSSR nevrátili, ani nepožiadali československé úrady o predĺženie pobytu v zahraničí a od 26. júna 1968 sa obidvaja zdržujú v zahraničí bez povolenia

československých úradov.

Okresný súd v Michalovciach uznesením z 25. júla 1985 sp. zn. 3 T 172/85 rozhodol po predbežnom prerokovaní obžaloby tak, že podľa § 188 odst. 1 písm. f) Tr. por. vrátil vec prokurátorovi na došetrenie.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 11. septembra 1985 sp. zn. 6 To 237/85 zamietol podľa § 148 odst. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora.

Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie v podstate tým, že je potrebné došetriť vec v tom smere, kedy a aké úkony smerujúce k trestnému stíhaniu oboch obvinených vykonal vyšetrovateľ v čase od 9. 10. 1968, keď prerušil trestné stíhanie proti obvineným podľa § 173 odst. 1 písm. a) Tr. por. až do 10. 1. 1985, odkedy v ňom pokračoval. Podľa výsledku tohto došetrenia bude možné rozhodnúť, či trestné stíhanie obvinených je alebo nie je premlčané v zmysle § 67 odst. 3 Tr. zák.

Krajský súd sa stotožnil s týmto názorom súdu prvého stupňa a navyše dodal, že aplikácia § 67 odst. 2 Tr. zák. neprichádza do úvahy, lebo dôvodom pre spočívanie premlčania v zmysle tohto ustanovenia je len oprávnený pobyt páchatela v cudzine.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 267 odst. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že zákon bol porušený v prospech oboch obvinených.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, došlo k porušeniu zákona v ustanovení § 188 odst. 1 písm. f) Tr. por., podľa ktorého po predbežnom prerokovaní obžaloby súd vráti vec prokurátorovi na došetrenie, ak je to potrebné na odstránenie chýb prípravného konania alebo na náležité objasnenie veci.

Treba súhlasiť so sťažovateľom, že v posudzovanej veci nie je potrebné zisťovať, kedy a aké úkony vykonal vyšetrovateľ v čase od 9. októbra 1968 do

10. januára 1985, kedy bolo trestné stíhanie obvinených podľa § 173 odst. 1 písm. a) Tr. por. prerušené, a to za tým účelom, aby sa mohlo rozhodnúť, či nezanikla trestnosť činu, čo by odôvodnilo zastavenie trestného stíhania podľa § 172 odst. 1 písm. f) Tr. por.

Trestné stíhanie obvinených sa nemohlo premlčať vzhľadom na ustanovenie § 67 odst. 2 Tr. zák. Podľa tohto ustanovenia do premlčanej doby sa nezapočítava doba, po ktorú nebolo možné páchatela postaviť pred súd pre zákonnú prekážku, ani doba, po ktorú sa zdržiaval v cudzine. Toto ustanovenie vymedzuje dôvody tzv. spočívania premlčania, ktoré znamená, že po dobu, po ktorú trvá v zákone uvedená prekážka, premlčacia doba neplynie, ale po odpadnutí prekážky jej plynutie pokračuje.

V posudzovanej veci neprichádza do úvahy prvý dôvod spočívania premlčania pre zákonnú prekážku, pre ktorú nebolo možné postaviť páchatela pred súd. Z obsahu spisu však nepochybne vyplýva, že obaja sú od 26. 6. 1968 bez povolenia československých úradov v cudzine. Takýto pobyt treba považovať za dôvod spočívania premlčania, i keď zákon výslovne neuvádza, že musí ísť o neoprávnený pobyt v cudzine (na rozdiel od ustanovenia § 68 Tr. zák.). Nesprávny je názor krajského súdu vyslovený v napadnutom uznesení, že pobyt obvinených v zahraničí nie je pobytom, ktorý predpokladá citované ustanovenia Trestného zákona, lebo sa neoprávnene zdržiavajú v cudzine. Práve takýto neoprávnený pobyt v cudzine predpokladá toto ustanovenie, lebo niet rozumného dôvodu na to, aby sa doba, po ktorú sa páchatel zdržiava v cudzine oprávnene, nezapočítavala do premlčacej doby.

Keďže premlčanie trestného stíhania obvinených spočíva po dobu, po ktorú sa neoprávnene zdržujú v

cudzine, nie je potrebné zisťovať, kedy a aké úkony sa vykonali v období, keď bolo trestné stíhanie prerušené, lebo k zániku trestnosti činu nemohlo dôjsť.